

— Отъ сега нататъкъ бжди спокоенъ; живѣй добръ съ дѣцата си, а храна и друго азъ ще ви испращамъ.

Человѣкътъ станà да си отива и всички го изпратихъ. Отъ тогава въ Богдановата къща настаняхъ по добри дни. Птицата всѣки день дохождаше и дѣцата ѝ давахъ храна. Но когато се запролѣти, тя си търсѣше сама храна, а дохождаше само да ги развеселява съ хубавото си пѣние.

Прѣзъ лѣтото Богданъ се поправи и захванъ отново да работи. По голѣмитѣ дѣца му помагахъ и така можахъ да спечелѣтъ по-вече пари за прѣзъ зимата. Едното отъ тѣхъ го взема добрия человѣкъ да го изучи въ училището, а другитѣ останяхъ при баща си.

Въ Кордилеритѣ, най високитѣ планини на Америка, расте едно дърво, наречено *Мола*. То става отъ 3-4 метра високо. Листата му сж перести и лѣтно врѣме окичени съ чудни като кръвъ гроздове. Дървото го сѣкжтъ за горѣние, а отъ пепельта му прѣчистватъ захаръта.